

Vec C-57/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

1. február 2021

Vnútroštátny súd:

Nejvyšší soud

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

16. december 2020

Žalobkyňa:

RegioJet a.s.

Žalovaná:

České dráhy, a.s.

za účasti:

Českej republiky – Ministerstva dopravy

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet sporu vo veci samej

Žiadosť o sprístupnenie určitých dokumentov pod kontrolou žalovanej a ministerstva dopravy v rámci konania o náhrade škody, ktorá údajne vznikla žalobkyni z dôvodu zneužitia dominantného postavenia žalovanou

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad smernice 2014/104/EÚ

Článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Zodpovedá návrhu článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ z 26. novembra 2014 o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie (ďalej len „smernica“) postup, podľa ktorého súd rozhodne uložiť povinnosť sprístupniť dôkazy, hoci zároveň prebieha konanie začaté Komisiou s cieľom prijať rozhodnutie podľa kapitoly III nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (ďalej len „nariadenie“), v dôsledku čoho súd z tohto dôvodu preruší konanie o náhrade škody spôsobenej porušením právnych predpisov o hospodárskej súťaži?

2. Bráni výklad článku 6 ods. 5 písm. a) a článku 6 ods. 9 smernice vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje sprístupnenie všetkých informácií predložených v rámci konania na žiadosť orgánu hospodárskej súťaže, a to aj vtedy, keď ide o informácie, ktoré má účastník konania povinnosť vytvárať a uchovávať na základe iných právnych predpisov (alebo ich vytvára a uchováva), nezávisle od konania o porušení práva hospodárskej súťaže?

3. Možno skutočnosť, že vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže prerušil konanie hneď, ako Európska komisia začala konanie s cieľom vydania rozhodnutia podľa kapitoly III nariadenia, považovať za ukončenie konania iným spôsobom v zmysle článku 6 ods. 5 smernice?

4. Je v súlade s článkom 5 ods. 1 v spojení s článkom 6 ods. 5 smernice, pri zohľadnení účelov a cieľov smernice, postup vnútroštátneho súdu, ktorým analogicky aplikuje vnútroštátnu právnu úpravu vykonávajúcu článok 6 ods. 7 smernice na také kategórie informácií, ako sú informácie podľa článku 6 ods. 5 smernice, teda rozhodne o sprístupnení dôkazov s tým, že otázkou, či dôkazy obsahujú informácie, ktoré vypracovala fyzická alebo právnická osoba osobitne na

účely konania, ktoré vedie orgán hospodárskej súťaže (v zmysle článku 6 ods. 5 smernice), sa bude zaoberať až po sprístupnení dôkazov súdu?

5. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, má sa článok 5 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že účinné opatrenia na ochranu dôverných informácií prijaté súdom môžu pred konečným zhodnotením súdu, či sprístupnené dôkazy alebo niektoré z nich spadajú do kategórie dôkazov podľa článku 6 ods. 5 písm. a) smernice, vylúčiť prístup žalobcu alebo iných účastníkov konania a ich zástupcov k sprístupneným dôkazom?

Uvádzané ustanovenia práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ, článok 2 bod 17, článok 5 ods. 1 a 4 a článok 6 ods. 5, 7 a 9; odôvodnenia 25, 27 a 28

Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003

Uplatňované ustanovenia vnútroštátneho práva

Zákon č. 262/2017 Sb. o náhrade škody v oblasti hospodárskej súťaže, § 2 ods. 2 a § 10 až 18

Zákon č. 143/2001 Sb. o ochrane hospodárskej súťaže, § 11 ods. 1, § 21ca ods. 2

Zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 V tejto veci žalobkyňa voči žalovanej uplatňuje právo na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť zneužitím dominantného postavenia. Prejudiciálne otázky vyvstali v rámci konania o dovolaní, ktorým žalovaná napáda rozhodnutie súdov nižších stupňov o návrhu žalobkyne z 11. októbra 2017 na sprístupnenie dokumentov podľa § 10 a nasl., § 18 zákona č. 262/2017.
- 2 Žalobkyňa požaduje vyššie uvedeným návrhom sprístupniť na účely konania vedeného na Mestskom súde v Prahe (ďalej len „prvostupňový súd“) I. dokumenty, u ktorých sa domnieva, že sú pod kontrolou žalovanej, a to okrem iného položkové výkazy a výkazy o verejnej doprave na dráhe, prípadne účtovníctvo komerčného segmentu žalovanej, a II. dokumenty pod kontrolou Ministerstva dopravy Českej republiky.
- 3 Uznesením zo 14. marca 2018 prvostupňový súd nariadil žalovanej, aby vo forme založenia do spisu sprístupnila súbor dokumentov, ktoré obsahovali nielen informácie osobitne vypracované žalovanou na účely konania pred Úradom na ochranu hospodárskej súťaže (ďalej len „ÚOHS“ alebo „úrad“), ale aj informácie, povinne vytvárané a uchovávané mimo tohto konania, ako sú položkové výkazy vlakových spojov, štvrťročné výkazy o verejnej doprave na dráhe alebo zoznam spojov prevádzkovaných žalovanou na jej komerčné riziko.

- 4 Ďalej prvostupňový zamietol návrh žalobkyne na sprístupnenie účtovníctva komerčného segmentu žalovanej a návrh na sprístupnenie zápisníc z rokovaní predstavenstva žalovanej z obdobia september až október 2011 a uložil Českej republike - Ministerstvu dopravy povinnosť predložiť ďalšie štatistické údaje a dáta.
- 5 K návrhu na sprístupnenie dôkazov ÚOHS oznámil, že 25. januára 2012 začal so žalovanou z úradnej moci správne konanie vo veci možného porušenia § 11 ods. 1 zákona č. 143/2001. K samotnému sprístupneniu navrhovaných dokumentov ÚOHS uviedol, že podľa § 21ca ods. 2 zákona č. 143/2001 podklady a informácie, ktoré boli vypracované a predložené na účely prebiehajúceho správneho konania vo veci ochrany hospodárskej súťaže alebo výkonu dozoru Úradu podľa § 20 ods. 1 zákona č. 143/2001, ako aj podklady a informácie vypracované Úradom na tieto účely, je možné sprístupniť orgánom verejnej moci až po ukončení vyšetrovania alebo po právoplatnosti rozhodnutia Úradu o ukončení správneho konania. Taktiež ďalšie žalobkyňou navrhované dokumenty spadajú do kategórie listín tvoriacich ucelený súbor dokumentov a sprístupnením by mohlo dôjsť k zníženiu účinnosti politiky sťažovanie porušení súťažného práva.
- 6 Z vyjadrení ÚOHS ďalej vyplýva, že správne konanie vedené úradom bolo 14. novembra 2016 prerušené, pretože Európska komisia začala 10. novembra 2016 konanie podľa článku 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 vo veci č. AT.40156 – Czech Rail, ktoré sa z materiálneho hľadiska skutkovo zhoduje s konaním žalovanej posudzovaným úradom v správnom konaní. Úrad teda nevykonáva v správnom konaní žiadne úkony smerujúce k vydaniu rozhodnutia vo veci samej a nemá ani úplne aktuálne a kompletne informácie o tom, aké kroky v rámci svojho konania vykonáva Komisia a ani o tom, aké dokumenty v rámci svojho vyšetrovania zhromaždila.
- 7 Európska komisia - Generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž vo svojom liste z 26. februára 2018 zdôraznila, že súd by mal pri svojom rozhodovaní uplatniť na sprístupnenie dôkazov v záujme ochrany oprávnených záujmov všetkých účastníkov konania a tretích strán najmä zásadu proporcionality a prijať opatrenia na ochranu takýchto informácií. Odporučila prerušiť konanie o náhradu škody vo veci samej.
- 8 Uznesením z 19. decembra 2018 prvostupňový súd rozhodol prerušiť konanie vo veci samej až do skončenia konania vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže vedeného Komisiou vo veci AT.40156 – Czech Rail.
- 9 Vrchní soud v Praze ako odvolací súd uznesením z 29. novembra 2019 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a na zabezpečenie ochrany sprístupnených dôkazných prostriedkov prijal opatrenia spočívajúce v tom, že tieto dôkazné prostriedky budú uložené v súdnej úschove a budú sprístupnené len účastníkom, ich zástupcom a znalcom na základe písomnej odôvodnenej žiadosti a po predchádzajúcom súhlase sudcu. Žalovaná podala proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie.

Stručné zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 10 Dovolací súd v konaní o dovolaní dospel k záveru, že sa musí z hľadiska rozhodnutia vo veci vysporiadať s otázkami, (i.) či môže súd v čase, keď je konanie prerušené, vydávať rozhodnutia, to znamená v tejto veci konkrétne rozhodnutie o sprístupnení dôkazných prostriedkov, (ii.) či môže súd postupovať tak, že uloží žalovanej povinnosť sprístupniť dôverné informácie podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 262/2017 pred ukončením správneho konania s tým, že až prvostupňový súd následne po sprístupnení dokumentov žalovanou posúdi, či skutočne ide o informácie podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 262/2017 a prípadne ich neposkytne navrhovateľovi, (iii.) či § 2 ods. 2 písm. c) z hľadiska rozsahu tam špecifikovanej kategórie informácií odporuje smernici, (iv.) či bol správny postup vnútroštátnych súdov, ktorým nariadili sprístupnenie určitých dôkazných prostriedkov a prijali opatrenia na ich ochranu. Pri posudzovaní týchto otázok je pritom potrebné uplatniť ustanovenia vnútroštátnych predpisov vykonávajúcich požiadavky smernice a v tej súvislosti je potrebné zodpovedať uvádzané prejudiciálne otázky týkajúce sa jej výkladu.

K prvej otázke

- 11 Smernica v článku 5 ods. 1 ukladá členským štátom, aby zabezpečili, že v konaniach týkajúcich sa žaloby o náhradu škody budú mať súdy možnosť nariadiť žalovanému, a prípadne aj iným osobám, sprístupniť relevantné dôkazy, ktoré majú pod kontrolou.
- 12 Zároveň však v súlade s článkom 9 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, aby sa porušenie práva hospodárskej súťaže konštatované v konečnom rozhodnutí vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže alebo preskúmacieho súdu považovalo za nevyvrátiteľne preukázané na účely žalôb o náhradu škody podaných na ich vnútroštátne súdy podľa článku 101 alebo 102 ZFEÚ alebo podľa vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže.
- 13 Podľa článku 11 ods. 6 nariadenia ak Komisia začne konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia podľa kapitoly III, orgány hospodárskej súťaže členských štátov strácajú právomoc na uplatňovanie článkov 81 a 82 Zmluvy.
- 14 V tejto súvislosti § 27 ods. 1 zákona č. 262/2017 stanovuje, že súd je v rámci konania o náhradu škody viazaný rozhodnutím iného súdu, ÚOHS a Komisie o tom, že došlo k obmedzovaniu hospodárskej súťaže a kto sa ho dopustil.
- 15 Konanie v tejto veci bolo preto prerušené až do skončenia protimonopolného konania vedeného Komisiou vo veci AT.40156 – Czech Rail.
- 16 Znenie článku 5 ods. 1 smernice teda v zásade umožňuje dva možné výklady vzájomného vzťahu konania pred súdom o náhradu škody (na jednej strane) a rozhodnutia o povinnosti sprístupniť dôkazy (na druhej strane).

- 17 Podľa prvého možného výkladu by rozhodnutie o povinnosti sprístupniť dôkazy mohlo byť považované za súčasť vlastného procesu dokazovania v konaní o náhradu škody vo veci samej, a teda by v prípade prerušenia tohto súdneho konania nebolo možné rozhodnúť o povinnosti sprístupniť dôkazy.
- 18 V prípade druhého možného výkladu by bolo možné považovať rozhodnutie o uložení povinnosti sprístupniť dôkazy za zvláštnu formu samostatného konania (resp. samostatného opatrenia) *sui generis*, ktoré nie je priamo späté s priebehom dokazovania v konaní o náhradu škody vo veci samej, a teda by bolo možné rozhodnúť o uložení povinnosti sprístupniť dôkazy aj vtedy, ak je konanie o náhradu škody vo veci samej prerušené.
- 19 Podstatou otázky teda je, či priebeh konania pred Komisiou podľa kapitoly III nariadenia a s tým súvisiace prerušenie súdneho konania o náhradu škody bráni rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa článku 5 ods. 1 smernice.

K druhej otázke

- 20 Smernica v článku 6 ods. 5 písm. a) predpokladá osobitný režim sprístupnenia dôkazov, ktoré obsahujú „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania, ktoré vedie orgán hospodárskej súťaže“.
- 21 Prebratie uvedeného pravidla je vykonané prostredníctvom § 16 ods. 3 (§ 15 ods. 4) v spojení s § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 262/2017, podľa ktorého sa za dôvernú informáciu chránenú povinnosťou mlčanlivosti považujú (okrem iného) podklady a informácie, ktoré boli predložené výslovne na účely správneho konania alebo výkonu dozoru orgánom ochrany hospodárskej súťaže.
- 22 Z jazykového vyjadrenia prebratého pravidla vyplýva, že časové obmedzenie sprístupnenia dôkazov po dobu, keď prebieha konanie pred orgánom hospodárskej súťaže, sa podľa zákona č. 262/2017 vzťahuje na informácie, ktoré boli predložené orgánu hospodárskej súťaže.
- 23 Z jazykového vyjadrenia toho istého pravidla v smernici však vyplýva, že táto ochrana sa priznáva iba pre informácie vypracované osobitne na účely konania, teda nie všetky informácie predložené na tento účel.
- 24 Podľa ustálenej judikatúry formulácia použitá v jednom z jazykových znení ustanovenia práva Únie nemôže slúžiť ako jediný základ pre výklad tohto ustanovenia a ani jej nemôže byť priznaná prednosť pred inými jazykovými zneniami. Ustanovenia práva Únie sa totiž musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom s prihliadnutím na znenia vyhotovené vo všetkých jazykoch Európskej únie (rozsudok zo 6. júna 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, bod 20).
- 25 Možno preto uviesť, že podobný význam plynie aj z anglického znenia článku 6 ods. 5 písm. a) smernice, ktorý v relevantnej súvislosti uvádza „Information ... prepared ... specifically for the proceedings ...“, či z nemeckého znenia, ktoré

uvádza „Informationen, die ... für das ... Verfahren erstellt wurden“, či slovenského „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania ...“.

- 26 Podstatou druhej otázky je, či sa má článok 6 ods. 5 písm. a) a článok 6 ods. 9 smernice vykladať v tom zmysle, že bránia prijatiu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá rozširuje okruh informácií vylúčených zo sprístupnenia po dobu, keď prebieha konanie pred orgánom hospodárskej súťaže.
- 27 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. História vzniku ustanovenia práva Únie môže tiež poskytnúť relevantné informácie na jeho výklad (porovnaj napr. rozsudok z 3. októbra 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a i. v. Parlament a Rada*, C-583/11).
- 28 Otázka rozsahu sprístupňovaných informácií je založená na vyvažovaní protichodných záujmov v danej situácii, teda záujmov, v prospech ktorých by slúžilo zverejnenie, a záujmov, ktoré by toto zverejnenie ohrozilo (rozsudky zo 14. novembra 2013, *LPN a Fínsko v. Komisia*, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 42, a z 27. februára 2014, *Komisia v. EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 63). Pritom na jednej strane stojí záujem na posilnení súkromného presadzovania a na prístupe k relevantným podkladom. Na druhej strane potom stojí záujem na efektívnom verejnoprávnom presadzovaní súťažného práva.
- 29 Výklad v prospech restriktívneho chápania rozsahu informácií, ktorých zverejnenie musí byť počas konania pred orgánom ochrany hospodárskej súťaže vylúčené, potvrdzujú hlavné ciele smernice, medzi ktoré patrí zjednodušenie prístupu k uplatneniu práva na náhradu škody spôsobenej protisúťažným správaním.
- 30 V prospech takehoto záveru svedčí aj článok 2 bod 17 smernice, ktorý považuje za už existujúce informácie dôkazy, ktoré existujú bez ohľadu na konanie vedené orgánom hospodárskej súťaže a bez ohľadu na to, či sa nachádzajú v spise orgánu hospodárskej súťaže.
- 31 Tomu zodpovedá aj článok 6 ods. 9 smernice, podľa ktorého sprístupnenie dôkazu zo spisu orgánu hospodárskej súťaže, ktorý nepatrí ani do jednej z kategórií uvedených v tomto článku, sa môže v rámci konaní o žalobách o náhradu škody nariadiť kedykoľvek bez toho, aby tým bol dotknutý tento článok.
- 32 Vnútroštátny súd sa však v tejto súvislosti domnieva, že dôkazné prostriedky, ktoré slúžia na preukázanie „už existujúcej informácie“ v zmysle definície článku 2 ods. 17 smernice, nemôžu spadať pod osobitný režim dôkazných prostriedkov, ktoré obsahujú „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania, ktoré vedie orgán hospodárskej súťaže“ v zmysle článku 6 ods. 5 písm. a) smernice, a to aj vtedy, ak sa nachádzajú v spise

vedenom orgánom hospodárskej súťaže. Takéto existujúce informácie môžu byť sprístupnené kedykoľvek, teda aj v priebehu konania pred orgánom hospodárskej súťaže, pri zohľadnení primeranosti ich sprístupnenie v zmysle článku 5 ods. 3 smernice (§ 10 ods. 1 zákona č. 262/2017), a to vrátane informácií obsiahnutých v spise orgánu hospodárskej súťaže.

- 33 Takýto záver potvrdzuje odôvodnenie 25 smernice, podľa ktorého informácie, ktoré vypracoval účastník týchto konaní, by mali podliehať sprístupneniu na účely konaní o žalobách o náhradu škody až po tom, ako orgán hospodárskej súťaže ukončil konanie, napríklad prijatím rozhodnutia podľa článku 5 alebo podľa kapitoly III nariadenia.
- 34 Rovnako podľa odôvodnenia 27 smernice majú pravidlá týkajúce sa prístupu k dokumentom, týkajúce sa sprístupnenia iných dokumentov ako vyhlásení v rámci programov zhovievavosti a podaní v rámci konania o urovaní stanovených v tejto smernici, zabezpečiť, aby poškodené osoby mali aj tak iné dostatočné alternatívne prostriedky, ako získať prístup k príslušným dôkazom potrebným na prípravu svojich žalôb o náhradu škody. Rovnako podľa odôvodnenia 28 smernice by vnútroštátne sudy mali mať možnosť kedykoľvek v priebehu konania nariadiť sprístupnenie už existujúcich dôkazov.
- 35 Na tomto základe možno vyvodiť, že okruh informácií v zmysle článku 6 ods. 5 smernice [§ 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 262/2017] je potrebné vykladať ako výnimku z pravidla sprístupňovania informácií a ako takú je potrebné vykladať ju reštriktívne (rozsudky zo 17. októbra 2013, Rada v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 30, a z 3. júla 2014, Rada v. in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 48).

K tretej otázke

- 36 Podľa § 15 ods. 4 a § 16 ods. 3 zákona č. 262/2017 možno dokumenty obsahujúce dôverné informácie v zmysle § 2 ods. 2 písm. c) tohto zákona sprístupniť až po ukončení vyšetrovania alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu ochrany hospodárskej súťaže o ukončení správneho konania.
- 37 Ide o prebratie článku 6 ods. 5 smernice, podľa ktorého môžu vnútroštátne sudy nariadiť sprístupnenie informácie, ktorú fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania, ktoré vedie orgán hospodárskej súťaže, až po tom, ako orgán hospodárskej súťaže ukončil konanie prijatím rozhodnutia alebo iným spôsobom.
- 38 Podľa bodu 25 odôvodnenia smernice môže orgán hospodárskej súťaže konanie ukončiť tým, že prijme rozhodnutie podľa článku 5 alebo kapitoly III nariadenia, s výnimkou rozhodnutia o dočasných opatreniach.
- 39 Podstata predkladanej otázky závisí od posúdenia situácie, či možno za ukončenie konania iným spôsobom v zmysle článku 6 ods. 5 smernice považovať aj tú

skutočnosť, že vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže konanie prerušil, keďže v zmysle článku 11 ods. 6 nariadenia stratil právomoc uplatňovať články 101 a 102 ZFEÚ, z dôvodu, že Komisia začala konanie s cieľom prijať rozhodnutie podľa kapitoly III nariadenia. A v prípade kladnej odpovede, či sú informácie podľa článku 6 ods. 5 smernice, ktoré boli vypracované pre konanie pred vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže, chránené aj počas konania pred Komisiou.

K štvrtej otázke

- 40 Smernica v článku 6 ods. 7 predpokladá zavedenie osobitného režimu overenia, či dôkazy, o ktorých sprístupnenie sa žiada, obsahujú vyhlásenia v rámci programu zhovievavosti a podania v rámci konania o urovnaní (článok 6 ods. 6 smernice).
- 41 Podľa tohto pravidla smernice tak môže žalobca požadovať prístup súdu k určitým kategóriám vylúčených dôkazov, a to na účely overenia, či v nich obsiahnuté informácie spadajú do príslušnej kategórie vylúčených dôkazov.
- 42 Uvedené pravidlo je prebraté v § 15 ods. 1 až 3 zákona č. 262/2017.
- 43 V prípade kategórie dôkazu podľa článku 6 ods. 5 písm. a) smernice však táto smernica nezavádza osobitný postup súdu pre overenie, či dôkazy, ktorých sprístupnenie sa navrhuje, obsahujú alebo neobsahujú informácie, ktoré vypracovala fyzická alebo právnická osoba osobitne na účely konania orgánu hospodárskej súťaže.
- 44 Ak tak osoba povinná sprístupniť dôkaz poukáže na výluky článku 6 ods. 5 písm. a) smernice [resp. § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 262/2017] s tým, že odmietne sprístupniť tieto informácie po dobu konania pred orgánom hospodárskej súťaže, súd nemá k dispozícii prostriedok, ktorým by posúdil, či požadované dôkazy obsahujú alebo neobsahujú informácie, ktoré vypracovala fyzická alebo právnická osoba osobitne na účely konania orgánu hospodárskej súťaže.
- 45 Podstatou tejto otázky teda je, či môže súd žiadať od povinnej osoby predloženie dôkazov na účely posúdenia, či obsahujú informácie, ktoré vypracovala fyzická alebo právnická osoba osobitne na účely konania orgánu hospodárskej súťaže v zmysle článku 6 ods. 5 písm. a) smernice.

K piatej otázke

- 46 Podľa článku 5 ods. 4 smernice členské štáty zabezpečia, aby vnútroštátne súdy mali pri nariadení sprístupnenia dôverných informácií k dispozícii účinné nástroje na ochranu takýchto informácií.
- 47 Je nepochybné, že informácie sprístupnené žalovaným (prípadne tret'ou osobou) môžu mať podľa konkrétnych okolností takú dôvernú povahu, že je v záujme

žalovaného, aby bol prístup k týmto informáciám vylúčený alebo obmedzený nielen voči tretím osobám, ale aj voči žalobcovi či iným účastníkom konania alebo ich zástupcom. Napokon, na súvisiacu problematiku tzv. lovenia údajov („fishing expeditions“) upozorňuje tiež odôvodnenie 23 smernice.

- 48 Zároveň je však jedným zo základných procesných práv účastníkov konania podľa vnútroštátnej právnej úpravy civilného procesu právo nahliadať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy a odpisy. Ide o prejav všeobecne chápaného práva na spravodlivý proces (porovnaj aj článok 47 Charty základných práv Európskej únie), za ktorého súčasť sa zásadne považuje tiež právo účastníka civilného konania mať prístup k informáciám o konaní, ktoré je voči nemu vedené.
- 49 Podstatou tejto otázky je teda vyložiť stret vyššie uvedených protichodných záujmov, a to záujmu žalobcu na zabezpečení dôkazov nevyhnutných pre uplatnenie jeho práva v súdnom konaní o náhradu škody spôsobenej porušením predpisov o hospodárskej súťaži, vrátane s tým súvisiaceho práva žalobcu nazerať do súdneho spisu a mať prístup k informáciám o prebiehajúcom konaní, oproti záujmu žalovaného (či tretej osoby) na zachovaní dôvernosti sprístupnených informácií, a to (aspoň po určitú dobu) aj voči samotnému žalobcovi.